

[Axel Christensen.]

min Mening er der ingen Vej udenom, hele Brændselsproblemet er saa alvorligt — det har vi set i denne Vinter —, at ingen Muligheder maa forskertses, naar det gælder Tilrettelæggelse af den størst mulige Produktion, navnlig paa de Omraader, hvor det kan ske uden Skade for den fremtidige Drift. Her tænker jeg naturligvis først og fremmest paa den størst mulige Udnyttelse af Tørvemoserne. Imidlertid er jeg klar over, at man skal være betydelig mere varsom med at forcere Skovhugsten ud over rimelige Grænser, men Nød bryder alle Love, og det er ikke sikkert, at saadanne Foranstaltninger, som her stilles i Udsigt, vil forløbe helt uden Gnidninger og Meningsforskelle om det rigtige og retfærdige, saa forskellige som Forholdene er paa de forskellige Pladser, hvor Træbrændselet findes. Jeg vil dog tro, at alle ansvarsbevidste Mennesker vil se det som deres Opgave at medvirke bedst muligt til at løse denne for hele Befolkningen og for dansk Erhvervsliv meget vigtige Opgave. Jeg vil tro, at Forholdene vil blive betragtet under den Synsvinkel saavel af en stor Del af Skovejerne og Ejerne af Tørvemoserne som af Køberne af Brændselet. Dette Spørgsmaal er af saa stor Vigtighed, at alle gode Kræfter maa sættes ind paa den bedste Løsning af Problemet.

Maalet maa jo være at fremskaffe saa meget indenlandsk Brændsel som muligt i denne vanskelige Tid, og jeg vil antage, at de Bestemmelser, der er fastsat i Lovforslaget, vil bidrage væsentligt til, at det kan ske. Jeg skal ikke komme ind paa de enkelte Paragraffers Bestemmelser, men vil blot bemærke, at jeg finder det baade praktisk og retfærdigt, at Brændselsnævnet suppleres med to Repræsentanter for Skovvæsenet, saaledes at de meget vigtige Interesser, der kan være at varetage for Skovenes Vedkommende, faar en sagkyndig Repræsentation.

Igennem Forhandlingerne i Folketinget har den højtærede Landbrugsminister givet Udtryk for, at de i Lovforslaget givne Bemyndigelser vil blive brugt med skyldig Hensyn til alle Sider. Vi har fra mit Partis Side fuld Tillid til, at dette vil ske, og er fuldt ud klar over, at de vidtgaende Bemyndigelser gives for baade indirekte og direkte at fremme denne ekstra Produktion, som er absolut nødvendig i den nuværende Situation.

Jeg skal med disse faa Ord paa mit Partis Vegne tilsige velvillig Medvirken til

Lovforslagets videre Behandling og Vedtagelse her i Tinget.

J. S. Foget: Jeg udtalte, da vi første Gang behandlede denne Brændselslov, at der var store Ekspansionsmuligheder i Skovene, og jeg kan derfor med Tilfredshed hilse Lovforslaget i saa Henseende, fordi det jo i første Instans tager Hensyn til en Merhugst i vore Skove.

Jeg berørte et andet Spørgsmaal med Hensyn til Tørvegravning, og jeg beklager, at man ikke i saa Henseende har kunnet efterkomme min Henstilling om, at man laante Maskiner ud i Stedet for overalt at gaa til at laane Penge ud til Køb af Maskinerne. Det har imidlertid vist sig, at der har været saa stort Begær efter de Penge, som man kunde laane til Anskaffelse af Tørvemaskiner, at man end ikke har kunnet efterkomme de Krav, der har været. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Minister, at man saa hurtigt som muligt gennemfører de Bevillinger, der kan gives, saaledes at de Maskiner, der er købt, kan blive modtaget og betalt.

I Relation hertil rejser sig det Spørgsmaal, om hele Brændselsproblemet fortsat er saa aktuelt, som det har været. Ingen vil vel i Dag kunne give Svar herpaa, men der er dog en vis Mulighed for, at Billedet fuldkommen kunde ændres. Alligevel er det paa sin Plads at have lagt Grundlaget for Udnyttelse af vore Brændselsmuligheder, hvis det viser sig, at vi ikke kan faa de forventede Tilførsler sydfra. Men med de mægtige Kvanta Varer, vi har at sælge sydpaa, maa der være en vis Mulighed for, at vi vil kunne modtage Betaling for dem i Form af Brændsel, og at Brændselsproblemet dermed i nogen Maade er indskrænket.

Det har glædet mig at se, at det Skattespørgsmaal, der blev rejst i Folketinget, nu er ordnet saa nogenlunde.

Jeg skal saa kun gøre den Bemærkning i Anledning af, at det ærede Medlem Hr. Halfdan Hendriksen ikke var helt tilfreds med Ændringen i § 9, at Forholdene nok stiller sig lidt forskelligt for Sjælland og Jylland. Jeg tror, at man i Jylland har haft noget større Vanskelighed ved at faa Arbejdskraft, end man har haft paa Sjælland, og jeg tror, at man overalt i Jylland vil hilse den Ændring, der er gennemført i § 9, med Glæde. Der er i Lovforslaget taget rimeligt Hensyn for de Tilfældes Vedkommende, hvor man gaar til